

KVINDEN OG SAMFUNDET

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund

Nr. 10.

Kontor: Nørregade 33, St.

16. Maj 1903.

Udgaar hveranden Lørdag.

19. Aarg.

Koster 50 Øre Kvartalet (+ 13 Øre i Postpenge i København.) Enkelte Numre 10 Øre.
(+ 15 Øre i — i Provinserne.)

MARY STEEN,

kongelig Hoffotograf.

Amagertorv 4, 3.

Københavns
Forskoleseminarium,
Nørrebrogade 27.

Seminariet er statsanerkendt. Uddannelsen er étaarig. Optagelsesprøve afholdes midt i August.

Oplysninger meddeles ved Henvendelse til Seminariet, hvis Kontor er aabent fra 2—3.

Kirstine Frøderiksen.

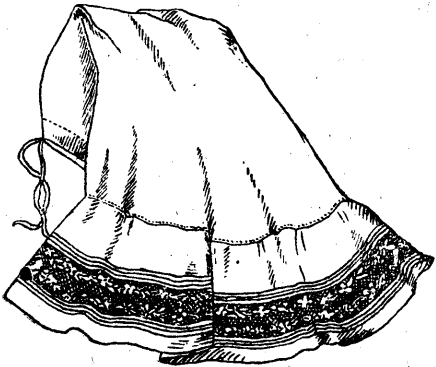
J. Th. Huus. Emilie Jansen.

Kvindernes Køkken.

er nu **Vimmelskæft 38**, 1. Sal; **Varme Retter** fra Kl. 11. Middag Kl. 1 $\frac{1}{2}$ —6 $\frac{1}{2}$. Større istandsatte Lokaler.

Marie Steffensens Skole

for Snitmønstertegning,
Tilskæring og Kjolesyning,
Zinnsgade 2, 2. Sal.

Hvide Skorter,

syede i **fransk Cretonne**, bred Volant med Læg,

med **engelsk Knipling** 4,00

med **Festons** 4,25

med **ægte Valenciennes** ... 7,50

Alle **skraaede op som Nederdele**, sidde aldels glat til Figuren.

(Damernes egne Stoffer og Besætning modtages til Syning.)

Anna Lindgreen,

Knabrostræde Nr. 4

(ligeved Nygade).

Læge Frk. Eli Møller

er fra 1ste April **flyttet** fra Fødselsstiftelsen og bor atter **Gothersgade 141, 2. Sal.** Træffes Hverdag 12—1, Helligdage 8 $\frac{1}{2}$ —9 $\frac{1}{2}$.

Redaktøren træffes i sit Hjem, Amalievej 9, sikkrest 5—7.

Bøger og Blade bedes sendte til samme Adresse. Mundtlig Besked modtages paa **Dansk Kvindesamfunds Kontor** aabent 8—7, og hertil bedes man henvende sig om alt Ekspeditionen vedrørende.

Kristian Ditlev Konradsen.

1823—1903.

„Tænk, gamle Konradsen er ikke mere“ — saadan begyndte et Brev, jeg fik i Dag; jeg blev saa vemodig derved, han var Dansk Kvindesamfunds trofaste Ven, kom ind i Fællesstyrelsen paa Fællesmødet i Sorø 1898 og har omtrent hvert Aar siden den Tid været med ved vore Møder, hvor han optraadte med stor Dygtighed. „De gamle til Raad, de unge til Daad“, det passede paa ham; han gav os altid gode Raad, og hans Autoritet som Præst og Frihedsmænd var som et Skjold mod alle Betænkeligheder ved at træde ind i det Samfund, som han var en af Lederne for.

Nu har vi ham ikke mere, vor trofaste Ven, og ved hans Bære skal lyde en hjertelig Tak for alt hans utrættelige og uegennyttige Arbejde for Kvindernes Sag. Han glædede sig til at komme med os til Bornholm i Aar — vi vil savne ham meget der og i det hele taget, men haaber, der er en Riddersmand, der vil træde i hans Sted og tage hans Arbejde op.

Gud glæde hans Sjæl i Himmerig!

Jutta Bojsen Møller.

Hedevig Rosing.

Af
Eline Hansen.

—o—

Den Kvinde, jeg i Dag vil fortælle om, bringer mig altid til at tænke paa følgende Salmevers af Grundtvig:

„Den (Kærlighedens Aand) spejled' sig tit paa Jorden, saa

i alderstegne Kvinder,
med Øjnene klare, himmelblaa,
med rige Ungdomsminder,
med Hjerte varmt, med Hoved lyst,
med prøvet Tro, med Væsen tyst,
med Mildheds Majestæten.“

Denne Kvinde er Fru Hedevig Rosing, bedst kendt her i Danmark for „Barnets første Bog“ og „Vejledning ved Undervisning i Læsning og Skrivning efter Lyd- og Stavemetoden“, begge udkomne paa Gyldendals Forlag, første Gang 1879. „Barnets første Bog“, omarbejdet paa Dansk af H. J. Greensteen, er vel nok den bedste Bog i sin Art; i Danmark er den ikke brugt saa meget, som den fortjente, medens den i Norge er udkommen i en Mængde Oplag og bruges over By og Bygd den Dag i Dag.

Fru Rosings største og egentlige Virksomhed falder i Norge; men hun er dog paa mange Maader knyttet til Danmark. Paa mødrene Side ned-

stammer hun fra Poul Wendelboe Løvenørn (Plougs: „Kysset“). Rosingerne har i mange Slægtled været Præster i Norge, flere i Nordland, en af dem var Biskop i Akerhus Stift (død 1699); en anden af Slægten var den bekendte Skuespiller Michael Rosing. Hendes Fader var Præst for den dansk-norske Menighed i London (1802—11). Han udførte her en god Gerning, der tillige var ham kær, nemlig Arbejdet blandt de norske og danske Krigsfanger. Disse skænkede ham til Minde en Guldmedalje, som det var Meningen, han skulde bære; men den gemtes ligesom senere Ridderkorset, som Frederik den 6te hængte paa hans Bryst ved en Avdiens, hvor Rosing takkede for et Kald i Danmark; han havde forgæves søgt et lignende i Norge.

Datteren Hedevig Rosing blev født i Horsens den 16. Maj 1827. Hun bestemte sig tidlig for Lærerindegerningen. Paa den Tid — 1846 — var der bleven oprettet et Kursus i København af Cand. Boyesen og den bekendte meget begavede Annestine Beyer. Det var vistnok første Gang, der blev budt unge Kvinder i Danmark pædagogisk Uddannelse ved saadanne Fælleskurser. Hedevig Rosing gennemgik et saadant, og hun siger, at hun har Frk. Beyer saa uendelig meget at takke for; hun forstod som faa at fængsle ved sin Undervisning og drage Tankerne opad, og samtidig at meddele de unge grundige, praktiske Kundskaber, blandt andet særlig i Lydmetoden, som den Gang var ny og ukendt i Danmark.

Hedevig Rosing tog efter endt Kursus ud som Privatlærerinde; men hendes Fremtidsplan var dog at opnaa Ansættelse ved Almueskolen, da hendes Sympati var hos de smaa i Samfundet. Hun henvendte sig til Skoledirektør Borgen med Anmodning om at maatte blive Lærerinde i Almueskolen; men den Gang brugte man ikke Lærerinder ved de offentlige Skoler. Borgen blev imidlertid Minister og tillod som saadan, at Kvinder aflagde Prøve ved Skolelærereksamen. Fru Rosing indstillede sig til Eksamen sammen med Frk. Holmsted, nuværende Fru Hørup og Frk. Rasmussen, en jysk Bondedatter, og efter at have bestaaet den ansattes hun ved Frue Sogns Fattigskole og Suhmsgades Skole. Hun omfattede Undervisningen med den største Interesse, og navnlig ved Suhmsgades Skole fandt hun hos Skolens Inspektør, Hr. Buhl og hos Kolleger — som Frants Lund — baade Støtte og Opmuntring. Inspektøren ordnede hendes Timer saaledes, at hun i nogle Fag fik Lov at følge sine Elever op gennem de højere Klasser.

Sommeren før sin Ansættelse havde hun undervist Grev Moltke Bregentveds to Sønner, og deres Undervisning fortsatte hun om Vinteren samtidig med sin Gerning i Almueskolen. Hun havde, som hun fortæller, stor Glæde og Fornøjelse af de to smaa Grever, og da Vaaren kom, og Grevens atter tog til deres Gods, havde hun Valget mellem at følge dem eller blive ved Almueskolen; men, skønt Stillingen som Lærerinde hos Grevens bød hende store Fordele, og skønt det at gaa til Almueskolen den Gang ansaas som meget ukvindeligt, fulgte hun dog sit Hjertes Trang: at blive der, hvor hendes Arbejde mest trængtes.

Paa et Besøg hos Slægten i Norge, blev hun gift med sin Fætter, Anton Rosing, Docent i Kemi ved Ås' Landbrugsskole (1865). De havde fælles Interesser; hans Virksomhed gik ud paa Folkeopdragelse paa alle Omraader, og heri var hun ham en virksom Hjælp og Støtte. Ægteskabet varede kun 1 $\frac{1}{2}$ Aar; han døde, men hun sørgede for at holde hans Minde i Ære, bl. a. udgav hun efter hans Død: „Ungdomstid og Rejseliv“ og „Anton Rosings Alvorsliv“.

Hun følte sig nu knyttet til Norge, søgte Ansættelse ved Almueskolen i Kristiania, fik ogsaa en saadan ved Grønlands Skole og blev en af de første Lærerinder i Drengeskolerne. Arbejdet tilfredsstillede hende imidlertid ikke fuldt ud, for hende var det personlige Forhold til Børnene Hovedsagen; hun ønskede derfor at følge dem op gennem Klasserne, men Lærerinderne underviste den Gang kun i de nederste Klasser. En Begivenhed smertede hende dybt. En af hendes forhenværende Elever, en lille Dreng, laa syg; han længtes efter hende og ventede bestemt, at hun vilde komme, men døde, uden at hun fik at vide, at han var syg; han var nemlig med Klassen gaaet over til en Lærer. Dette kunde hun ikke glemme, og da der senere tilbødes hende Plads ved Døstummeskolen, gik hun over til denne, hvor hun haabede at kunne blive mere for Børnene.

(Fortsættes.)

Bøger.

Thit Jensen: To Søstre. Fortælling.

(Brødrene Salmonsens Forlag).

Den debuterende Forfatterinde har sat sig til Formaal at skildre to velbegavede og højst forskellige Kvindenaturer. Den ældste, Johanne Marie, er nærmest et Udtryk for det i stærkeste Maal evigt-kvindelige. Klog paa sig selv og paa andre, ja skarpsindig, som hun er, men veg af Karakter, indadvendt, grublende, hurtig led ved andre,